

Pierwopis.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

le Gouvernement de la République Française, considérant que la Convention provisoire conclue, le 20 janvier 1879, entre l'Autriche-Hongrie et la France, doit cesser d'être en vigueur le 8 novembre prochain, et ayant reconnu qu'il importe dans l'intérêt des deux pays, de déterminer, en attendant la conclusion d'un Traité définitif, le régime auquel seront soumises leurs relations commerciales et maritimes, ont résolu de conclure, à cet effet, une Convention spéciale et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence Monsieur le Comte de Beust, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire auprès du Gouvernement de la République Française, Son conseiller intime et Chambellon, Grand-Croix des Ordres de St. Etienne et de Léopold, Grand-Croix de l'Ordre National de la Légion d'Honneur, etc. etc. etc. et

Le Président de la République Française:

Monsieur Barthélemy Saint-Hilaire, Membre de l'Institut, Sénateur, Ministre des affaires étrangères, Chevalier de l'Ordre National de la Légion d'Honneur, etc. etc. etc. et

Monsieur Tirard, Député, Ministre de l'agriculture et du commerce, etc. etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme sont convenus des articles suivants:

Przekład.

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, tudzież

Rząd Rzeczypospolitej francuskiej, zważywszy, że umowa tymczasowa, zawarta dnia 20 stycznia 1879 pomiędzy monarchją austriacko-węgierską a Francją ma dnia 8 listopada b. r. przestać obowiązywać i ze względu, że dla obu krajów ważną jest rzeczą, aby sposób postępowania w ich stosunkach handlowych i żeglarskich został określony, zanim Traktat stanowiący będzie zawarty, postanowiły zawrzeć w tym celu osobną umowę i mianowały do tego swoimi Pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

Jego Ekscelencyą Pana Hrabiego Beusta, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy Rządzie Rzeczypospolitej francuskiej, Swego tajnego radcę i podkomorzego, kawalera wielkiego krzyża orderów św. Szczepana i Leopolda, wielkiego krzyża orderu narodowego Legii honorowej itd. itd. itd. a

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Pana Barthélemy Saint-Hilaire, członka instytutu, senatora, ministra spraw zewnętrznych, kawalera orderu narodowego Legii honorowej itd. itd. itd., tudzież

Pana Tirard, deputowanego, ministra rolnictwa i handlu itd. itd. itd.,

którzy okazane sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje znalazłszy w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Article 1er.

Les deux Hautes Parties contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée, tant pour l'importation, l'exportation, le transit et, en général, tout ce qui concerne les opérations commerciales, que pour l'exercice du commerce ou des industries et pour le paiement des taxes qui s'y rapportent.

Article 2.

Les ressortissans de chacun des deux pays jouiront, sur les territoires de l'autre des mêmes droits que les nationaux, pour la protection des marques de fabrique et de commerce, ainsi que des dessins et modèles industriels.

Article 3.

Il est entendu que le bénéfice de l'Article 1er de la présente Convention ne s'étend pas au régime des sucres.

Article 4.

La présente Convention entrera en vigueur le 9 février 1882, et demeurera obligatoire jusqu'au 8 février 1883.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées, à Paris, dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des deux Puissances contractantes auront été accomplies et au plus tard, le 1er février 1882.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Paris, en double expédition, le 7 novembre 1881.

(L. S.) **Beust** m. p.

(L. S.) **B. St. Hilaire** m. p.

(L. S.) **P. Tirard** m. p.

Artykuł 1.

Obie Wysokie Strony rokujące poręczają sobie nawzajem postępowanie jak z narodem, któremu najbardziej sprzyjają, tak co do przywozu, wywozu, przewozu i w ogólności tego wszystkiego, co się tyczy czynności handlowych, jak i co do trudnienia się handlem i przemysłem, tudzież opłacania połączonych z tem podatków.

Artykuł 2.

Obywatele każdego z obu krajów używać będą w okręgu drugiego kraju tych samych praw co krajowcy pod względem opieki nad znaczkami fabrycznymi i handlowymi jak i nad próbkami i wzorami.

Artykuł 3.

Zgodzono się, że korzyści artykułu 1go umowy niniejszej nie rozciągają się na postępowanie z cukrem.

Artykuł 4.

Umowa niniejsza nabywa mocy dnia 9 lutego 1882 i obowiązywać ma aż do 8 lutego 1883.

Będzie ona ratyfikowana a ratyfikacye wymienione zostaną w Paryżu, jak tylko dopełnione zostaną formalności, przepisane ustawami konstytucyjnymi obu mocarstw rokujących, najpóźniej zaś dnia 1 lutego 1882.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Paryżu dnia 7 listopada 1881.

(L. S.) **Beust** r. w.

(L. S.) **B. St. Hilaire** r. w.

(L. S.) **P. Tirard** r. w.

Article additionel.

La Convention de navigation, la Convention consulaire, la Convention relative au règlement des successions, et la Convention destinée à garantir la propriété des oeuvres d'esprit et d'art, conclues, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France, et maintenues en vigueur par la Déclaration du 5 janvier 1879, resteront exécutoires pendant toute la durée de la présente Convention.

Fait à Paris, le 7 novembre 1881.

(L. S.) **Beust** m. p.

(L. S.) **B. St. Hilaire** m. p.

(L. S.) **P. Tirard** m. p.

Artykuł dodatkowy.

Umowy, tyżące się żeglugi, konsułów, postępowania ze spadkami i opieki nad własnością autorską dzieł literatury i sztuki, które dnia 11 grudnia 1866 pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Francją zawarte a deklaracyą z dnia 5 stycznia 1879 w mocy utrzymane zostały, obowiązywać mają nadal aż do tego samego czasu co i umowa niniejsza.

Działo się w Paryżu dnia 7 listopada 1881.

(L. S.) **Beust** r. w.

(L. S.) **B. St. Hilaire** r. w.

(L. S.) **P. Tirard** r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in hac conventione ejusque adnexo continentur, eà rata grataque habere hisce profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos illa omnia fideliter executioni mandatueros esse. In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus. Dabantur Viennae, die vigesimo quarto mensis Januarii, anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo secundo, Regnorum Nostrorum trigesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Guilelmus liber baro a **Konradsheim** m. p.,

Consiliarius aulicus et ministerialis.

Powyższą umowę handlową tymczasową z dnia 7 listopada 1881 razem z artykułem dodatkowym, przyjętą przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 15 maja 1882.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

44.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 15 marca 1882,

którem zmienia się a po części uzupełnia przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70), wydane rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26).

I. W rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26) przepisy do §fu 3go, mianowicie ich ustępy 2 i 3 tracą moc obowiązującą i mają opiewać jak następuje:

Do klasy 14, obejmującej płacących 1 zł., zaliczać należy tych obowiązanych do płacenia taksy, których zarobek lub przychód zbliża się do płacy dziennej pospolitych najemników w ich siedzibie, lecz jej nie przewyższa i którzy nie są obowiązani do płacenia oraz podatku stałego.

Do klasy 13, obejmującej płacących 2 zł., zaliczać należy tych, których całkowity zarobek lub przychód przenosi pospolitą dzienną płacę w ich siedzibie, ale nie dosięga sumy 450 zł. rocznie, do klasy 12, obejmującej płacących 3 zł., tych, których całkowity zarobek lub przychód roczny wynosi od 450 aż do 600 zł.

II. Inne przepisy wykonawcze uzupełnia się jeszcze następującemi:

1. Mając dzielić dziesiątą część kwoty rocznej podatków stałych, nie trzeba liczyć tych dzieci, wnuków lub dzieci przybranych, które starają się o utrzymanie po za obrębem związku rodzinnego, pracując jako pomocnicy.

2. Przewodniczącemu komisji do wymiaru taks służy prawo sprzeciwienia się uchwale nie zgodnej według jego przekonania z przepisami ustawy o taksie wojskowej lub rozporządzenia wykonawczego i odwołania się w takim przypadku do decyzji Władzy administracyjnej krajowej.

3. Uprawnienie komisji wymiarowej do uwalniania od opłaty taksy wojskowej, ogranicza się do przypadków w §. 5 ustawy wzmiankowanych.

Odpisanie w szczególnych przypadkach wyjątkowych, w ostatnim ustępie §fu 3 wzmiankowanych, zależy od pozwolenia Władzy administracyjnej krajowej.

4. Gdyby dostrzeżone zostało postępowanie niezgodne z przepisami, ciążące na komisji do wymiaru taks, Władza administracyjna krajowa zarządzić ma z współdziałaniem Władzy skarbowej krajowej rewizyą wymiaru taks.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

Weltersheimb r. w.

45.

Ustawa z dnia 30 marca 1882,

o nałożeniu podatku konsumcyjnego na wyrób wina sztucznego i półwina w tych miejscach, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

I. Postanowienia
zasadne.

W tych miejscach, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte, podlegają podatkowi konsumcyjnemu podług skali, ustanowionej dla wina wprowadzanego, następujące wyroby, produkowane po części lub całym na sprzedaż lub wyszynk.

1. Wyroby podobne do wina (wina sztuczne), fabrykowane bez soku winogronowego z mieszaniny rozmaitych istot (wody, wyskoku, gliceryny, cukru, kamienia winnego, eteru enantowego itd.) naśladowujące wino.

2. Wyroby zawierające wino (półwina), otrzymywane bądź przez sztuczne powiększenie ilości moszczu lub wina naturalnego, mianowicie przez dodanie wody i innych istot (cukru, gliceryny, wyskoku itd.) mających zwiększonej ilości płynu nadać smak wina, bądź też w podobny sposób z wyciśniętym pozostałym po wyciśnięciu z jagód moszczu albo z lagru winnego.

§. 2.

Opłacanie podatku konsumcyjnego od przerzeczonych wyrobów (§. 1) ciąży na przedsiębiorcach fabrykacyi, odbywającej się po części lub całkowicie na sprzedaż lub wyszynk.

Atoli do zapłacenia należności, która ma być ściągnięta w razie uszczuplenia przypadającego podatku, jeżeli fabrykacją nie kieruje przedsiębiorca, obowiązany jest kierownik fabrykacyi pod bezwarunkową odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

§. 3.

Gdyby zaległa opłata od wzmiankowanych wyrobów miała przepaść skutkiem niedbałego przestrzegania istniejących przepisów, Strona, na którą spada wina, odpowiadać ma skarbowi państwa za stratę.

§. 4.

II. Zabezpieczenie kwoty podatku i pobór.

1. Przepisy dotyczące się lokalu fabrykacyi, przyrzędów do wyrobu, naczyń do zachowywania, zapasów wina, kierownika fabrykacyi, dozorców.

Kto w miejscach, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte, wyrabia wino sztuczne lub półwino (§. 1) na sprzedaż lub do wyszynku, obowiązany jest najpóźniej w cztery tygodnie po terminie, od którego ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, a jeżeli wyrób zaczyna się dopiero po tym terminie, najpóźniej w cztery tygodnie po rozpoczęciu fabrykacyi, złożyć Władzy skarbowej pierwszej instancyi w dwóch egzemplarzach:

1. Plan i opis lokalu fabrykacyi,
2. wykaz zacieru winnego, moszczu, win naturalnych, sztucznych i półwin, znajdujących się w lokalu fabrykacyi,
3. wykaz przyrzędów do fabrykacyi, sprzętów i naczyń do zachowywania, znajdujących się w lokalu fabrykacyi,
4. opis postępowania, mającego na celu zrobienie wina sztucznego i półwina,
5. uwiadomienie, kto fabrykacją kieruje.

Akta te spisać należy czytelnie bez odmian, przekreśleń i skrobanin, w przeciwnym razie będą zwrócone.

§. 5.

Na podstawie złożonych opisów i wykazów (§. 4), jeżeli są wolne od wad zewnętrznych, Władza skarbową pierwszej instancyi zarządza zbadanie lokalu fabrykacyi, przyrządów do fabrykacyi, sprzętów, naczyń do zachowywania i zapasów wina.

Przedsiębiorca obowiązany jest udzielać wtedy wszelkich wyjaśnień i dowodów, jakie do kontroli podatkowej będą potrzebne.

W tym względzie nawet wszyscy słudzy, w fabrykacyi używani, obowiązani są czynić zadość żądaniu wykonawcy Władzy skarbowej.

Komunikacye lokali fabrykacyi prowadzące na zewnątrz, nie potrzebne do fabrykacyi, a które utrudniałyby kontrolę podatkową, winien przedsiębiorca na żądanie Władzy skarbowej pierwszej instancyi skasować swoim kosztem, lub niemożność używania ich należycie zabezpieczyć.

Pojemność przyrządów do fabrykacyi, tudzież naczyń, których rozmiary mają istotny wpływ na kontrolę podatkową, zostanie wymierzona i wykonawca Władzy skarbowej naznaczy w sposób trwały na każdym z nich jego pojemność.

Po obejrzeniu wszystkiego i sprawdzeniu wyводу, wykonawca Władzy skarbowej opatrzyć ma znakami urzędowymi i numerami lokale fabrykacyi, przyrządy do wyrobu, tudzież naczynia do zachowywania wyrobów i spisać protokół wyników rewizyi, który urzędowi podatkowemu służyć ma za podstawę do nadzorowania, w skutek czego przedsiębiorca lub jego zastępca ma go także podpisać.

Jeden egzemplarz aktów, złożonych przez przedsiębiorcę (§. 4), będzie temuż po sprawdzeniu zwrócony z dopisanym wywodem urzędowym.

Przedsiębiorca obowiązany jest zachowywać go w lokalu fabrykacyi w miejscu na to przeznaczonem, dla wykonawców Władzy skarbowej w każdej chwili dostępnem.

§. 6.

Począwszy od chwili dokonania rewizyi urzędowej, obowiązany jest przedsiębiorca umieścić zewnątrz, na tej części lokalu fabrykacyi, która zwrócona jest ku ulicy publicznej, albo, jeżeli budynek jest odosobniony, na części jego od strony zajazdu, napis czytelny, wyrażający rodzaj przedsiębiorstwa i napis ten utrzymywać w dobrym stanie.

Nadto obowiązany jest przedsiębiorca najpóźniej w przeciągu 24 godzin przesyłać urzędnikowi skarbowemu, do nadzorowania przedsiębiorstwa przeznaczonemu, pisemne uwiadomienie w dwóch egzemplarzach o wszelkiej zmianie, tyczącej się sprawdzonego stanu przedsiębiorstwa, jakoteż osób, których wymienienie jest przepisane.

Przedsiębiorca odpowiedzialny jest za nietykalność znaków urzędowych w lokalach fabrykacyi, na naczyniach i przyrządach.

Gdyby znaki te przez przypadek lub z innej przyczyny zostały uszkodzone lub całkiem zniszczone, winien o tem donieść w przeciągu 24 godzin po dowiedzeniu się o ich uszkodzeniu lub zniszczeniu, iżby zostały przywrócone.

Niezawisłe od obowiązku doniesienia, kto fabrykacją kieruje, w §. 4 przepisanego, obowiązany jest przedsiębiorca ustanowić osobę, która podczas jego nieobecności w lokalu fabrykacyi ma się tamże znajdować dla udzielania w jego imieniu wykonawcom Władzy skarbowej, do nadzorowania lokalu fabrykacyi przeznaczonym, potrzebnych wyjaśnień.

Ten, który fabrykacją kieruje, lub w nieobecności kierownika fabrykacji sprawuje nadzór nad pomocnikami i robotnikami, uważany będzie za upoważnionego przez przedsiębiorcę do udzielania wyjaśnień w jego imieniu.

Gdyby przedsiębiorca przeznaczal do tego inną osobę, winien uwiadomić o tem pisemnie urzędnika skarbowego, w którego okręgu nadzorczym leży lokal fabrykacji.

Gdy przedsiębiorca zwija całkiem fabrykacją, obowiązany jest uwiadomić o tem pisemnie przerzeczonego urzędnika skarbowego.

Dopiero potwierdzenie odbioru tego uwiadomienia uwalnia go od odpowiedzialności za nietykalność znaków urzędowych w lokalach fabrykacji, na przyrządach do fabrykacji i na naczyniach.

§. 7.

Do lokalu fabrykacji, którego opis przedsiębiorca ma podać (§. 4), zaliczają się:

- a) izby, w których odbywa się fabrykacja opłatna;
- b) izby, w których zachowywane bywają surowce do fabrykacji potrzebne, jakoteż wyroby z tychże surowców;
- c) wszelkie lokale, łączące się bezpośrednio z izbami pod a) i b) wzmiankowanemi.

§. 8.

Dopóki fabrykacja opłatna nie odbywa się, przyrządy i naczynia, do jej pędzu potrzebne, można wyłączyć od używania za pomocą urzędowego ich opieczętowania lub w inny sposób.

Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za nietykalność pieczęci i znaków, które położą wykonawcy Władzy skarbowej, jeżeli nie udowodni, że naruszone zostały skutkiem nieprzewidzianego wypadku, nie z jego winy pochodzącego, lub że to uczyniła osoba, za którą nie jest obowiązany zdawać sprawy.

Czy i które przyrządy do fabrykacji lub naczynia mają być wyłączone od używania, decyzya w tej mierze należy wyłącznie do wykonawców Władzy skarbowej.

§. 9.

Gdy przedsiębiorca chce używać przyrządu do fabrykacji, wziętego pod zamknięcie urzędowe, winien na 6 godzin przedtem uwiadomić o tem wykonawców Władzy skarbowej, przeznaczonych do sprawowania nadzoru nad lokalem fabrykacji.

Jeżeli aż do tego czasu wykonawca Władzy skarbowej nie przybędzie do lokalu fabrykacji dla odjęcia pieczęci urzędowej, przedsiębiorca ma prawo sam ją odjąć.

§. 10.

Fabrykacja wina sztucznego i półwina w §. 1 wzmiankowana, oddaje się pod dozór urzędów podatkowych.

Przeto wykonawcom Władzy skarbowej dozwałać należy wstępu do lokalów takiego przedsiębiorstwa i przebywania tam dla wykonania czynności urzędowych we dnie jakoteż i w nocy, jeżeli fabrykacja także nocną porą się odbywa, a przedsiębiorca obowiązany jest dopomagać im, gdyby tego żądali, w ich czynnościach urzędowych, osobiście lub nakazać to swojej służbie. Także i w każdym innym razie wykonawcom Władzy skarbowej, przybywającym w towarzystwie

osoby urzędowej lub członka zwierzchności gminnej, dozwolić należy wstępu do lokalów fabrykacji i wykonywania tam czynności urzędowych.

Gdy urząd podatkowy zarządzi rewizyą, przedsiębiorca obowiązany jest pokazać niezwłocznie ceduły podatkowe, zapiski w §. 18 wzmiankowane, tudzież wszelkie inne dokumenta, których zachowywanie jest nakazane a w razie potrzeby doręczyć je wykonawcom Władzy skarbowej za potwierdzeniem odbioru.

Nadto przedsiębiorca obowiązany jest wydać na żądanie wykonawców Władzy skarbowej próbki płynów, znajdujących się w jego wyrobni, dla dania ich znawcom do zbadania, a to w ilości do tego celu potrzebnej.

§. 11.

Każda zwierzchność gminna obowiązana jest udzielać niezwłocznie osobom, powołanym do przestrzegania przepisów ustawy niniejszej, pomocy do wykonania czynności urzędowej, gdy tego zażądata.

Członek zwierzchności gminnej, do tego wydelegowany, winien być nieustannie obecny owym czynnościom urzędowym, w razie uczynienia zarzutu, podpisywać opis istoty czynu, wywód oględzin i protokoły, jakoteż wszelkie dokumenty i dowody, tyżące się śledztwa podatkowego i w ogóle dawać wszelką pomoc prawną.

§. 12.

Postępowanie opłatne w fabrykacji wina sztucznego i półwina rozpoczyna się w chwili użycia surowców, z których wino ma być zrobione a kończy się napełnieniem naczyń, w których produkt ma być zachowywany.

3. Przepisy co do postępowania opłatnego w fabrykacji wina sztucznego i półwina, tudzież co do oznajmiania o niem i opodatkowania fabrykacji.

§. 13.

Ilekróć przedsiębiorca zamysła wyrabiać wino sztuczne lub półwino, obowiązany jest najpóźniej na 6 godzin przed rozpoczęciem postępowania opłatnego oznajmić o tem urzędowi, do którego wyrobnia należy pod względem opodatkowania wina sztucznego i półwina.

W oznajmieniu tem podać należy:

1. Imię i nazwisko przedsiębiorcy, jakoteż miejsce, powiat, ulicę i numer porządkowy budynku, w którym jest lokal fabrykacji;
2. opis lokali, w których postępowanie opłatne ma się odbywać;
3. dzień i godzinę rozpoczęcia i końca postępowania opłatnego;
4. rodzaj i ilość surowców, które użyte być mają. Ilość podać trzeba w litrach lub kilogramach, według tego, czy surowce te są płynne lub nie;
5. ilość wina sztucznego lub półwina, która ma być wyrobiona, w litrach;
6. rodzaj i ilość przyrządów do fabrykacji, które mają być używane, jakoteż naczyń do zachowywania wyrobu;

7. przypadającą opłatę podatkową. Tę wymierzać należy od fabrykacji wina sztucznego podług całkowitej oznajmionej ilości tegoż z potrąceniem 1 od sta, a od fabrykacji półwina, podług tej ilości, o którą ilość jego oznajmiona, po potrąceniu 1 od sta, jest większa od oznajmionej ilości wina naturalnego, moszczu winnego lub brzezki winnej.

Każde oznajmienie napisane być powinno czysto i czytelnie, na blankietach, których urząd dostarcza, w trzech jednobizmiących egzemplarzach, a gdyby w niem były poprawki lub skrobaniny, oznajmienie takie trzeba zwrócić.

Jeden egzemplarz oznajmienia opatrzony zostanie potwierdzeniem dnia i godziny podania i będzie zwrócony razem z cedulą na opłacony podatek.

§. 14.

Dopóki przedsiębiorca lub osoba, która w jego zastępstwie udzielać ma wyjaśnień (§. 6), nie otrzyma ceduły urzędowej, potwierdzającej podanie oznajmienia i opłacenie podatku i dopóki nie nadejdzie oznajmiona chwila rozpoczęcia opłatnego postępowania, nie wolno tegoż postępowania rozpocząć.

Nadto, przed oznajmioną chwilą skończenia fabrykacyi nie wolno z oznajmionych lokali wynosić żadnej części wyrobu.

§. 15.

Postępowanie opłatne skutecznie należy tak, jak było oznajmione i jak to w cedule, tego się dotyczącej, jest przepisane.

Wszelkie samowolne odstępianie pociąga za sobą zastosowanie odpowiednich przepisów karnych.

Gdyby skutkiem jakiegoś przypadku oznajmione postępowanie opłatne zostało wstrzymane lub przerwane, przedsiębiorca winien uwiadomić niezwłocznie o przeszkodzie urzędnika skarbowego przeznaczonego do dozoru fabrykacyi.

Gdyby z powodu przeszkody, której zaradzić nie można, wypadło zmienić postępowanie opłatne, przedsiębiorca winien oprócz powyższego uwiadomienia podać także nowe oznajmienie. W przypadku takim opłata podatkowa sprostowana będzie podług nowego oznajmienia.

§. 16.

Gdy oznajmione postępowanie opłatne nie uda się tak, iż wyrób jest nie do użycia, zwrotu opłaconego podatku żądać można tylko w takim razie, jeżeli niezwłocznie postarano się, aby urzędnik skarbowy, do dozoru fabrykacyi przeznaczony, o tem się przekonał i jeżeli wyrób będzie pod dozorem urzędowym popsuty tak, aby ludzie używać go nie mogli.

§. 17.

Przedsiębiorca obowiązany jest udowadniać opłacenie podatku od znajdujących się w lokalu fabrykacyi ilości wina naturalnego, moszczu lub brzezki winnej, wina sztucznego i półwina, albo też nabycie tych ilości, a to za pomocą ceduł podatkowych lub poświadczeń nabycia, według tego, czy zapasy te sam sprowadza przez rogatki lub sam wyrabia, albo w obrębie rogatek nabył.

Wyjątemi są tylko zapasy, które przedsiębiorca nabył, zanim rozpoczął fabrykacją wina sztucznego lub półwina.

§. 18.

Przedsiębiorca obowiązany jest zapisywać szczegóły potrzebne do kontroli podatkowej w zeszytach urzędownie sporządzonych, które Władza skarbową wydawać mu będzie za zwrotem kosztów wyrobu, a które winny być co miesiąc zamknięte i odebrane, mianowicie zaś:

- a) ile otrzymał wina naturalnego, moszczu, brzezki winnej, wina sztucznego i półwina;
- b) ile wyrobił wina sztucznego i półwina;
- c) ile wina, brzezki winnej i moszczu spotrzebował w tej fabrykacyi;

4. Przepisy dotyczące się udowodnienia, jako zapasy wina i moszczu winnego były opodatkowane lub zostały nabyte, tudzież przepisy o utrzymywaniu rejestrów do kontroli podatkowej.

d) ile pozbył wina naturalnego, moszczu winnego, brzeczki winnej, wina sztucznego i półwina.

Zapisując ilość każdego z otrzymanych płynów a), wymienić także trzeba, czy ją bezpośrednio wprowadzono z za rogatki, czyli też nabyto w obrębie rogatek i od kogo.

Zapisując odbył d), wymienić trzeba nabywcę każdej ilości płynu.

Cedule podatkowe i poświadczenia nabycia (§. 17) służące za dowody, dołączyć należy do właściwych pozycji rejestru.

§. 19.

Do przekroczeń przeciwko przepisom o podatku konsumcyjnym od fabrykacji wina sztucznego i półwina, stosować należy ustawę karną o przekroczeniach defraudacyjnych z późniejszymi przepisami o ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień.

III. Przepisy
karne.

§. 20.

Za nieoznajmienie postępowania opłatnego w fabrykacji wina sztucznego i półwina, nie można w żadnym przypadku naznaczyć mniejszej kary pieniężnej niż w kwocie 100 zł.

§. 21.

Spotrzebowanie w fabrykacji półwina mniejszej aniżeli oznajmiono ilości wina, moszczu lub brzeczki winnej, uważane będzie za ciężkie przekroczenie defraudacyjne. Karę wymierzyć należy w takiej kwocie, o którą opłata podatkowa, na zasadzie oznajmienia przypadająca, była mniejsza od tej, która odpowiada rzeczywistemu trybowi postępowania.

§. 22.

Przedsiębiorca, który sam nie kieruje fabrykacją, jest bezwarunkowo odpowiedzialny za kary pieniężne, na które kierownik fabrykacji został skazany.

§. 23.

Ustawa niniejsza nabywa mocy w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Tylko w Tryeście wykonanie ustawy niniejszej może być wstrzymane dopóki istnieć tam będą stosunki wyjątkowe we względzie podatku konsumcyjnego od wina.

IV. Przepisy
końcowe.

§. 24.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30 marca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

46.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu
i handlu z dnia 25 kwietnia 1882,**

zabraniające przywozu wyrobów firmy paryskiej Grimault i Sp. wprowadzanych w handel pod nazwą cygaret konopnych lub indyjskich.

W porozumieniu z c. k. ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, tudzież z Rządem król. węgierskim zabrania się całkiem przywozu wyrobów firmy paryskiej Grimault i Sp. wprowadzanych w handel pod nazwą cygaret konopnych lub indyjskich.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.